

006. Vijfde klein Oostkapels dictee (auteur: Huib Boogert)

De bus

Toen Hans nog een klein roze baby'tje was, hield hij zich al nauwelijks gedeisd. Hoewel de tl-buis aan het plafond brandde, lag hij urenlang te blèren in zijn wieg.

Als zesjarige dreumes was hij een bijdehandje met een blotebillengezicht. Vaak zette hij expres een lawaaierige walkman met een paperclip op zijn punkkapsel vast, als hij in zijn pyjamaatje door de huiskamer kroop.

Maar nu hij in groep acht van de basisschool zit, is zijn gedrag een zodanig debacle, dat hij door Jan en alleman als een lastig sujet wordt gezien. Velen vinden hem een chagrijnige betweter. Stiekem hopen ze dat hij met zijn bravoure ooit eens op zijn gezicht zal gaan.

Onlangs heeft Hans het plan opgevat om voor zijn dorp een bus te regelen. "Als ik in Middelburg naar de middelbare school ga, moet er een bus komen. Ik wil reizen langs de kortste weg. Dat is nogal wieses. Het is trouwens mijn hartenwens", schreef de dwingeland aan de burgemeester. Maar de gemeente weigerde.

Onze Hans beet zich als een pitbull vast in de materie. Hij wilde per se een bus. Hij schreef brieven aan individuele politici, aan de commissaris van de Koningin, aan het Europees Parlement, kortom, aan het hele ratjetoe. Hij trok de hele trukendoos open.

En wat dacht je wat? Op een goede dag kreeg de bofkont 's morgens een mooie brief van de PTT, waarin nonchalant werd aangekondigd, dat men een bus wilde sponsoren. Hans' trots groeide zo hoog als de Pyreneeën.

Zelfs de caissière van de supermarkt, bij wie hij die ochtend een fles yoghurt en een pak spaghetti moest afrekenen, kreeg van hem onbesuisd en uitentreuren te horen, hoe hij de hele santenkraam door zijn voortdurend zaniken op de knieën had gekregen.

Enkele weken later, op een doordeweekse dag, stond in het dorp een carrousel. Het carillon speelde en de auto's claxonnerden. Het was feest! Iedereen had gedoucht en zich opgedoft. De dames dronken een smeugig likeurtje, de heren rolden een shagje. Er was zelfs champagne.

Midden in het dorp mocht Hans officieel de bus onthullen. In één keer trok hij het grote witte laken weg en stralend van nieuwigheid stond daar een prachtige, rode... brievenbus!